

Programma Lokale Versterking GGz Wmo van mensen met een psychische handicap

Vereniging Landelijk Platform GGz

Raad en Daad op de Straat

De Werkconferentie met als thema 'Raad en Daad op de Straat', is vooral bedoeld om te inspireren en van elkaar te leren. Zo opende Daan van der Brugge, beleidsmedewerker Iriszorg. Daan is tevens filmregisseur van de films 'Tussen goot en geluk' en 'Abraça-me'. Films waarin mensen participeren zowel als cast als crew, in Nederland werken ex-verslaafden en probleemjongeren mee aan de films.

De wens is deze werkconferentie te besluiten met adviezen en knel- en actiepunten voor mensen op de straat ten behoeve van instellingen, en overheden om cliëntenparticipatie en cliëntondersteuning een vast onderdeel te laten zijn van de dagelijkse praktijk van zorg en ondersteuning.

Daartoe geven enkele sprekers een aanzet: Edo Paardekooper Overman van de Klankbordgroep MO/VO/VZ, Addie Stehouwer, substituut Nationale ombudsman, Berletta Scholten van Straatadvocaten Rotterdam en Edwin Peters van de Federatie Opvang. Annelies Neutel van de Utrechtse Straatadvocaten sluit af met solotoneel over de dilemma's in de straatadvocatuur die zij in een boek heeft opgetekend.

Edo Paardekooper Overman van de Klankbordgroep MO/VO/VZ

"Het is noodzakelijk dat er goede vormen van cliëntondersteuning zijn op alle niveaus van persoonlijk tot beleid, zoals de Tweede Kamer."

Edo vertelt een persoonlijk verhaal:

Mensen komen soms in nood, raken de weg kwijt door heel veel diverse oorzaken: relaties, opleiding, afkomst etc. etc. kan daar een rol in spelen. Door familiale omstandigheden belandde Edo uiteindelijk in een crisissituatie bij het Leger des Heils en bemerkte dat er weinig adequate hulp was. Het was meer 'pappen en nathouden'.

Edo: "Daar zeg je wat van en dan ben je een kritische consument, wat uiteindelijk tot een schorsing leidde. Bij een verzoek om inzage van mijn dossier, bleek dat niet te kunnen. Ik vond dat dat niet kon en besloot lid van de cliëntenraad te worden. Dan ontdek je dat er veel regels zijn: binnen de medezeggenschap, de AWBZ. Je wilt wat bereiken binnen de instelling en dat blijkt lastig te zijn. Je probeert je ook buiten de instelling in te zetten. Via het Programma Lokale Versterking kon ik mij inzetten op diverse niveaus om mensen (weer) regie over hun eigen leven te laten krijgen. Op het niveau van de instelling, gemeenten (dmv scholing inzicht laten verkrijgen, uit de hokjes komen, langs gaan) en landelijk beleidsmatig, zoals bij de VNG en VWS. Ook op het niveau van nieuwe wetgeving gaat het er om dat er niet óver maar samen mét je gesproken wordt. Het is weer een andere vorm van cliëntenparticipatie."

Reactie vanuit de zaal:

Pas als de sticker 'GGz' verdwijnt, het stigma dat gegeven wordt, komen we vooruit binnen gemeenten.

Addie Stehouwer, substituut Nationale ombudsman

"Zoek niet naar problemen, zoek naar de oplossing"

Het aanwezig zijn bij deze werkconferentie is voor de substituut Nationale ombudsman een succes. De ombudsman bedenkt in theorie wat voor mensen die dak- en thuisloos zijn zou passen. In de praktijk blijkt dat de weg naar de Nationale ombudsman nog gevonden moet worden. De ombudsman is er niet alleen voor burgers, maar ook voor lagere overheden, instellingen etc.. Er werken 100 mensen bij de ombudsman die onderzoek doen.

De Nationale ombudsman:

*"Klagen helpt, want als je niet klaagt weet niemand dat je een probleem hebt...
dus bel: 0800-33 55555 !"*

Waar staat de Nationale ombudsman voor?

De ombudsman is er om burgers te beschermen tegen onbehoorlijk optreden van de overheid. En is er voor iedereen die met de overheid te maken kan hebben, dus ook dak- en thuislozen. De burger is niet het probleem, hij heeft een probleem (of meer dan één). De burger is één geheel, is niet te delen. De overheid is anders, zij is een keten van instanties die wetten uitvoeren (heel veel wetten, heel veel instanties) en daar raken we als burger de weg in kwijt. Een voorbeeld hiervan is de aanbodketen Maatschappelijk Opvang. Een van de knelpunten van het Stappenplan Stedelijk Kompas is dat er te weinig samenwerking is tussen de vele voorzieningen (er zijn 25 categorieën), beleidsmedewerkers, etcetera.. De ombudsman wil dat ze elkaar gaan vinden. Zo geeft de Nationale ombudsman in haar verslag 2008 de volgende aanbevelingen:

- Stel de burger om wie het gaat centraal
- Zorg voor regie
- Bied de burger één loket
- Zoek oplossing
- Stem wetten af
- Houd kwetsbare burger in het vizier

Zorg dat er voor de kwetsbare burger, de dakloze, één loket is waar iemand de regie neemt, die de samenwerking zoekt. Zoek niet naar problemen maar zoek naar de oplossing. En vindt deze samen met de mensen die dakloos zijn. Problemen hangen met elkaar samen: als er een probleem wordt opgelost is het andere probleem nog niet opgelost of kan zelfs groter worden. Bijvoorbeeld: je krijgt weer een dak boven je hoofd, prima in verband met uitkeringsinstanties, werkgevers.... maar ook deurwaarders of justitie weten je nu te vinden.

Er komen weinig zaken van dak- en thuislozen bij de ombudsman terecht. Addie Stehouwer geeft dan ook de toehoorders het volgende mee: "Klagen helpt, want... dan wordt het probleem bekend. Er ontstaat dan persoonlijk contact en de overheid kan dan fouten corrigeren en problemen oplossen. Als je niet klaagt weet niemand dat je een probleem hebt.

De ombudsman pakt zowel individuele als structurele problemen aan. Zij probeert (individuele) problemen op te lossen door: interventies, bemiddelen en onderzoeken van klachten. Ook kan de ombudsman zelf onderzoek verrichten als zij denkt dat de overheid meer kan doen voor dak- en thuislozen. Het gevaar is dat er dan geen recht wordt gedaan aan de complexe problemen. Er is dus input vanuit ervaringsdeskundigen uit de praktijk nodig. De Nationale ombudsman wil weten wat ze kan betekenen en wat ze kan doen om tot structurele oplossingen te leiden. Dus bel: 0800-33 55555 !

Reactie(s) vanuit de zaal:

Naast algemene vragen, zijn er ook vragen van meer persoonlijk aard die Addie Stehouwer met betrokkene(n) na afloop door neemt.

Ik heb vijf jaar buiten geslapen, ben dak- en thuisloos en verslaafd geweest. Door nieuwe regelgeving die is ontstaan om mensen in hun eigen omgeving op te vangen blijven mensen in het verkeerde wereldje rond draaien. Mijn advies: vang ze ver weg van hun oude leventje op om te voorkomen dat ze terugvallen. Hier is een rol voor gemeenten weggelegd.

Mensen die niets mankeren, wel werk hebben, geen ziekte, geen GGz achtergrond enzovoort, maar toch dakloos zijn daar is niets voor. Zij vallen tussen wal en schip. Dit heb ik zelf kunnen ervaren: na vier jaar werd ik wél ziek en had ik schulden. Nu ben ik er bovenop maar heb ik nog wel schulden en raak daar gestrest van. Telkens moet ik weer een bezwaarschrift indienen en apart kwijtschelding aanvragen.

Volgens Addie Stehouwer moet er, nadat iemand weer op de rails staat, minimaal één jaar nazorg met begeleiding zijn (bijv. vanuit de sociale dienst). Belangrijk is ook om te kijken naar samenwerkingsmodellen.

Er vindt samenwerking plaats tussen gemeenten en lokale organisaties. Samenwerkingsconvenanten worden getekend met als uitgangspunten: 'de cliënt centraal' en 'samenwerking'. Er is dan één keten. Doch juist daardoor komt weer de procedure centraal te staan en niet de cliënt. De procedure, zo wordt verondersteld, leidt tot de oplossing. De cliënt staat dus weer niet meer centraal.

De Nationale ombudsman helpt voor die persoon mensen rond de tafel te krijgen, om goed te kijken naar de mogelijkheden die men heeft, los van convenanten e.d.. Dit hoopt de ombudsman overheden te leren: dat er niet weer conventionele oplossingen gezocht worden.

Hoeveel ombudsmannen zijn er? Wanneer bel je de gemeentelijke ombudsman en wanneer Nationale ombudsman? De Nationale ombudsman heeft één telefoonnummer en één loket. Als de Nationale ombudsman niet bevoegd is, dan zorgt zij dat je terecht komt bij de instantie die het betreft. Het advies is: als je het niet weet, bel de Nationale ombudsman. Heel simpel gezegd is de Nationale ombudsman voor problemen met de Rijksoverheid. Circa de helft van de gemeenten hebben een gemeentelijke ombudsman.

Steeds meer mensen verliezen hun vertrouwen in onze (zorgzame) overheid. Ik denk dat er een verantwoordelijkheid is om die reikende hand te maken om te laten zien dat er ook voor hen een oplossing te zoeken, hen te helpen. Wat denkt u dat de verantwoordelijkheid van de ombudsman is?

Volgens Addie Stehouwer is het allerbelangrijkste dat ten eerste het persoonlijk contact tot stand wordt gebracht. 'Klagen' heeft een negatieve klank, maar het is wel de manier om voor jezelf op te komen. De Nationale ombudsman heeft als stelregel: als jij de moeite neemt om contact op te nemen moet dat overheid dat ook doen.

Naar één loket voor dak- en thuislozen?

De kindertelefoon wordt bijvoorbeeld zeer veel gebeld, sinds deze gratis gebeld kan worden is het aantal meldingen enorm gestegen. Analoog hieraan zou een 'straatadvocaten telefoon' een mogelijkheid zijn.

Berletta Scholten, straatadvocaat te Rotterdam

'Straatadvocaten geven mensen die niet gehoord worden een stem'

In het kader van het Stedelijk Kompas vindt in Rotterdam geregeld een 'Kapstokoverleg' plaats. Daklozen en vertegenwoordigers daarvan praten in het stadhuis met raadsleden van de commissie voor maatschappelijke opvang (MVP). Knelpunten uit de praktijk van daklozen komen naar voren. De kern is dat de Straatadvocaten gewone daklozen, die niet in raden zitten, aan het woord laten. Individuele cliënten worden immers vaak weggestuurd.

Straatadvocaten Rotterdam staan ervoor om individuele problemen collectief aan te pakken en vice versa je hebt individuele klanten nodig bij beleidsmakers.

Mensen die niet verslaafd zijn, maar wel dakloos, passen niet bij de diverse instellingen. De praktijk laat zien dat dit vaak mannen zijn, die slecht voor zichzelf kunnen zorgen. Dankzij een pilot werd het toch mogelijk voor deze mensen een uitkering en dak te organiseren. Straatadvocaten Rotterdam vangt mensen op die overal worden weggestuurd, die niet gehoord worden.

Reactie(s) vanuit de zaal

Hebben jullie al samenwerking met de GGD, zoals in Dordrecht het geval is?

In Rotterdam zijn meer inschrijfadressen, de GGD is daarvoor niet nodig, maar er is wel overleg met de GGD.

Ik heb het zelf ook ervaren: je krijgt een contract voor nazorg van een jaar en daarna volgt de grote klap, als je zware problemen hebt, heb je meer zorg nodig. Mensen moeten soms gepsychiatriseerd worden zodat ze in het systeem passen en ze verder geholpen kunnen worden. Berletta onderkent het probleem van de 'diagnose om financiering te krijgen om iemand te kunnen helpen'.

Er zijn drie geldpotjes: de AWBZ, Zorgverzekeraars en de Wmo. We zien dat gemeenten (sociale) taken vanuit de Wmo doorschuiven naar andere potjes. We zien ook dat gemeenten werk door zullen gaan schuiven naar instellingen. Dit wordt niet door een ieder zo gezien: dat de gemeenten naar de psychiatrie zou doorschuiven. De focus moet liggen op: wat moet uit welke pot komen. Uit de AWBZ is ondersteunende begeleiding geschrapt en er is geld in de Wmo gekomen. Toch wordt signaleerd dat bijvoorbeeld bij het Leger des Heils cliënten een psychiatrische registratie kregen waardoor er weer geld voor hen vrij kwam.

Edwin Peter van de Federatie Opvang

"Daklozen aller steden verzamelt u, maar niet op straat!"

De Federatie Opvang heeft een evaluatieonderzoek gedaan naar de uitvoering van het Plan van Aanpak MO in de vier grote steden, onder de titel "Daklozen aller steden verzamelt u, maar niet op straat!"
Staatssecretaris VWS Jet Bussemaker verwijst hiernaar in haar voortgangsrapportage MO 2008:

"De waardering voor de resultaten van het Plan valt ook te lezen in de evaluatie van de Federatie Opvang over het Plan. Tegelijkertijd doet de Federatie Opvang aanbevelingen om de uitvoering te verbeteren. Ik onderschrijf daarvan vooral het beter betrekken van cliënten bij de uitvoering, alsmede het benadrukken dat het er uiteindelijk om gaat dat mensen weer meedoen."

In het boek "Daklozen aller steden verzamelt u, maar niet op straat!" (te vinden op www.opvang.nl) is een essay opgenomen van Judith Wolf, hoogleraar Maatschappelijke zorg aan het UMC Radboud. Zij hanteert begrippen zoals 'sociale kwaliteit' en 'kwaliteit van leven'. Je ziet twee uitersten binnen sociale kwaliteit:

1. Het individu: de ontwikkeling van samenleving en levensloop
2. Formele instituties, organisaties en informele netwerken, groepen en buurten

Er zijn verschillende indicatoren ontwikkeld voor kwaliteit van leven. Er zijn vier hoofdvelden:

1. sociaal economische zekerheid: de mate waarin burgers toegang hebben tot noodzakelijke materiële en omgevingsbronnen die nodig zijn voor participatie en veiligheid. Sociaal economische zekerheid gaat over inkomen, huisvesting, werk en opleiding, toegang tot een basisgezondheidszorg;
2. sociale cohesie: de mate waarin sociale relaties, die voortkomen uit gezamenlijke waarden en normen, gedeeld worden, een bepaalde identiteit geven. Sociale cohesie gaat over vertrouwen, over een gedeeld gevoel van veiligheid; dat overheid, politie, rechtspraak betrouwbaar zijn. Het gaat ook over netwerken in buurten, over vrijwilligerswerk.
3. sociale inclusie: de mate waarin formele instituties toegankelijk zijn voor individuele burgers. Sociale inclusie gaat over "erbij horen". Het gaat over dezelfde thema's als bij sociaal economische zekerheid, maar dan toegespitst op de toegankelijkheid voor de burger.
4. kern van sociale empowerment is dat mensen de bekwaamheid en vermogens hebben op anderen invloed uit te oefenen op voorwaarden voor hun bestaan. Het gaat om versterken van persoonlijke bekwaamheden en hun vermogen te handelen.

'Cliënten betrekken' betekent meer dan in rechten de positie van de cliënt te verstevigen en te verankeren. Het betekent investeren op sociale cohesie, buurtbewoners en cliënten meenemen in het wijkbeheer. Daarbij is beeldvorming en communicatie essentieel. En het betekent investeren op sociaal empowerment, ondersteuning van cliënten in allerlei vormen en op allerlei niveaus.

Reactie(s) vanuit de zaal

Het is een goed verhaal maar mensen hebben er behoefte aan dat het simpel blijft. Een mens wil eten, een onderkomen en gezelschap: vertrouwen veiligheid en volledigheid (drie v's). Tussen mensen en wetenschap kan wel een verbinding worden gelegd. Het geeft aan dat er verschillende talen worden gesproken, die twee werelden kunnen heel goed bij elkaar komen.

Boekpresentatie

Annelies Neutel, coördinator bij Stichting Straatadvocaten Utrecht (van 2000 tot 2008)

"Verbinding Verbroken"

Annelies Neutel tekende de geschiedenis op en legde haar persoonlijke ervaringen vast van acht jaar straatadvocatuur in Utrecht. Met het boek 'Verbinding Verbroken' wil ze de ervaringen doorgeven aan initiatiefnemers van vergelijkbare projecten. In

Programma Lokale Versterking GGZ Wmo | Postbus 13223 | 3507 LE Utrecht
Tel: 030 2363764 | info@lokaleversterking.nl | www.lokaleversterking.nl

2008 moest het project om verschillende redenen stoppen. Doodzonde, want het project was niet ideaal, maar had zeker potentie. “We wilden de brug bouwen tussen de mensen op straat en de maatschappij, een brug tussen twee werelden die, zo dachten wij soms, niet te slechten was”. Het eerste exemplaar van het boek ‘Verbinding Verbroken’ werd officieel overhandigd aan Grada, het ‘maatje’ van de straat van de schrijfster en aan Ico Kloppenburg van de VNG.

Het project Spotlight Theater, bestaande uit (ex)dak- en thuisloze mensen blijft wel doorgaan onder de vlag van Stut theater. In een solotheerstuk gaf Annelies verbeelding aan de verschillende belevingen van cliënt, straatadvocaat, belangenbehartiger en de eigen worsteling als coördinator.

Grada, betrokken bij het Spotlight Theater verwoordde de noden en kracht van mensen van de straat in een gedicht.

*Ik heb het recht... om voor mijn behoeftes uit te
Komen en mijn prioriteiten te stellen.
Ik heb het recht...om met respect, als intelligent,
Competent en gelijkwaardig mens behandeld
Te worden.
Ik heb het recht...om voor mijn mening uit
Te komen, ja of nee te zeggen, of van mening
Te veranderen
Ik heb het recht...om niet in gedwongen
Armoede te moeten leven en het rijkdom van
Het leven te ervaren
Ik heb het recht...om de verantwoordelijkheid
Van andermans problemen van de hand
te wijzen.
Ik heb het recht... om niet in gedwongen
Armoede te moeten leven.
Ik heb het recht...om te leven zoals ik wil.*

Grada

Workshops en paneldiscussie

In de middag vond een viertal workshops plaats, waarvan de uitkomsten het vertrekpunt voor een paneldiscussie vormden. De stellingen en vragen die vanuit de workshops werden opgeworpen:

1. Juridisch Lekenspreekuur Nijmegen, door Rutger Colin Kips met als stelling: “De mens centraal”, de persoon hoe die in de bureaucratie staat”.
2. Straatadvocatuur, door ZON uit Leiden met de stelling: “Iedere centrumgemeente een straatadvocaat”.
3. Vertrouwenspersonen in MO/VO in het kader van de GGZ WMO, door Initiatiefgroep Lokale Versterking Drenthe, met het thema: “Zorg en geld”
4. Laagdrempelige inloop, door DAC uit Vlaardingen, met de vraag: “Is het inloopcentrum een oplossing voor alle prestatievelden (à la DAC Vlaardingen)”.

Het panel werd gevormd door Mieke Pollmann van het ministerie van VWS, Petra van Buren, directeur ZOG Midden-Holland (een RCO, aangesloten bij Voice), Rina Beers van de Federatie Opvang, Ico Kloppenburg van de VNG en Rutger Colin Kips van de Klankbordgroep MO/VO/VZ.
(van links naar rechts op de foto)

Stelling 1:

“De mens centraal”, de persoon hoe die in de bureaucratie staat.

Dit roept de vraag op of we te ver zijn doorgeschooten met de indicatiestelling.

De meningen hierover zijn divers: enerzijds als iemand aanspraak doet op zorg dan moet je kijken of het terecht is. Anderzijds: we betalen allen 320 euro per maand aan de AWBZ en dat kan veel simpeler dan nu het geval is met de wetenschappelijke benadering. De regels zijn zo ingewikkeld dat veel mensen nu dagelijks bezig zijn met uit te leggen hoe het moet, dat moet makkelijker kunnen.

De vraag dient zich aan of het indiceren objectief is, gezien de verschillen in het land die worden gesignaleerd. Vooral het eerste jaar deed zich dat voor, nu is dat minder het geval maar het is héél ingewikkeld.

Er gaan ook stemmen op om de indicatiestelling af te schaffen: “niemand gaat er voor zijn lol naar toe”. En de kosten en administratie die met de indicatiestelling gepaard gaan zijn hoog: in de praktijk heeft iemand bijvoorbeeld 6 á 8 uur indicatie, maar veel van die uren gaan op aan de administratie van de indicatie. Dit is niet alleen een verlies van ondersteuning maar geeft ook een verlies van vertrouwen.

In de MO voelen veel mensen zich niet (goed) geholpen, ze krijgen wel een bed, maar men kijkt niet verder naar schulden e.d.. Dit wordt genuanceerd door de opmerking dat die hulp er wel komt maar dat men veel te lang op schuldhelpverlening moet wachten.

Opgeroepen wordt om individuele verhalen waarin mensen het gevoel krijgen dat ze niet geholpen worden te melden. Straatadvocaten hebben hier een enorme kans om ervoor te zorgen dat mensen nu geholpen worden.

Stelling 2

“Iedere centrumgemeente een straatadvocaat”

Het gaat om individuele belangenbehartiging voor mensen die het erg moeilijk hebben en overal tegen aanlopen. Straatadvocaten bewijzen hierin hun nut.

Een ieder is het met de stelling eens, de vraag is hoe het vorm te geven. Er is een doeluitkering naar gemeenten gegaan, in de vorm van de Wmo. Ga dus met de gemeente praten, ga praten met Wmo-raden waar nog geen straatadvocaat is. Geef de voorwaarden aan die nodig zijn voor een straatadvocatenproject, wát kost het en wáár moet het geld vandaan komen, uit welke bron. Toon je meewaarde aan want je krijgt geld los als er succes is. Het kan niet vanuit de VNG ‘opgelegd’ worden aan gemeenten. Voor de VNG is er een rol weggelegd in de vorm van ondersteuning in helder maken hoe subsidie kan worden verkregen, uitwisseling van goede voorbeelden.

Er zijn onderbouwde klachten nodig om de knelpunten voor het voetlicht te krijgen. Vanuit individuele klachten worden de structurele klachten duidelijk en die kunnen op tafel gelegd worden. Meld deze dus aan straatadvocaten, Federatie Opvang, etc., dan komen de financiën wel.

De Klankbordgroep MO/VO/VZ biedt aan een voortrekkersrol op zich te nemen om tot een concreet plan te komen met aanwezige partijen om de komst van straatadvocaten te stimuleren.

ZVP-gelden voor cliëntgestuurde projecten zijn overgegaan naar de Wmo. Het zou handiger zijn als het ministerie ze geormerkt zou hebben. Ook valt op dat andere organisaties, zoals MEE taken en financiën krijgen waar RCO's zich al op richten. Dit kaart het LPGGz aan bij het ministerie. Het LPGGz heeft samen met Voice gesproken met Bert Holman van VWS. Afsproken is dat Voice nu de gaten in beeld brengt.

Stelling 3

‘Zorg en geld’

De Wmo heeft het voordeel gegeven dat in gemeenten discussies gevoerd kunnen worden over het tot stand brengen van een sociale maatschappelijke samenleving. Wijkgericht werken is daarin essentieel. Uitgangspunt zou moeten zijn dat ‘zorg op maat voor de cliënt’ betekent dat geld de cliënt volgt.

Lidinstellingen van de Federatie Opvang staan er voor dat cliëntenparticipatie heel hoog op de prioriteitenlijst staat. Het is belangrijk dat cliënten hun rechten weten of weten waar ze het kunnen verkrijgen. De Federatie Opvang geeft landelijk (ministerie etc.) aan dat de betrokkenheid van cliënten er daadwerkelijk moet zijn.

Het LPGGz wil een ondersteunende rol vervullen en meer samenhang verkrijgen in de cliëntenparticipatie met LVT, Platform, Klankbordgroep MO/VO/VZ, Como G4 en cliëntenraden etcetera. Dit sluit ook aan bij de behoefte van VWS om niet te veel versnippering en verschillende gesprekspartners te hebben.

Stelling 4

“Is het inloopcentrum een oplossing voor alle prestatievelden (á la DAC Vlaardingen)”

Het inloopcentrum is de enige plek waar je zonder indicatie of stempel terecht kunt. Het heeft een heel belangrijke functie, het is belangrijk om dat in de gemeenten bij politici lokaal onder de aandacht te brengen.

Afsluiting

Daan van der Brugge dankt de deelnemers voor de uitwisseling van de standpunten over cliëntondersteuning en voor het in elkaar slaan van de handen. Namens de organisatoren van de werkconferentie, de Klankbordgroep MO/VO/VZ, ontvangt Daan van der Brugge een stimuleringspremie voor de filmschool en filmactiviteiten waarin films samen met dak- en thuislozen tot stand komen.

Voor wie meer wil weten: het verslag wordt gepubliceerd op www.lokaleversterking.nl (bij initiatiefgroepen/ themaondersteuning/Klankbordgroep MO/VO/VZ). De presentaties en documenten van de inleidingen en workshops worden daar bij gevoegd.

Ook kan met contactpersoon Aart Jongejan (tel. 06 15 200 728) contact worden opgenomen.

Samenvattende conclusies

Vanuit de uitwisseling, brainstorm en samenwerking op deze dag zijn diverse knelpunten, adviezen en actiepunten naar voren gekomen:

- ❖ Mensen die niet in de regels van een instelling passen vallen buiten de boot en ontvangen geen hulp. Als nood wordt soms zelfs een psychiatrische diagnose gegeven om mensen toch hulp te kunnen verlenen.
- ❖ Er is nazorg maar deze duurt in sommige gevallen te kort of komt te laat opgang, zoals schuldhulpverlening. Biedt dus de mogelijkheid voor echt langdurige (na)zorg.
- ❖ ZVP gelden voor cliëntgestuurde projecten zijn overgegaan naar de Wmo. Het zou handiger zijn als het ministerie ze geormerkt zou hebben. Andere organisaties hebben taken en financiën gekregen waar RCO's zich al op richten. Het LPGGz en Voice spreken hierover met VWS en Voice brengt nu de gaten in beeld brengt.
- ❖ Luister naar de mensen, vertrouwen opbouwen bij kwetsbare mensen die keer op keer in de kou komen te staan kost tijd. En geef deze mensen een stem, bijvoorbeeld via straatadvocaten, vertrouwenpersonen
- ❖ Meld waar het mis gaat! Dit kan zowel bij straatadvocaten, bij de Federatie Opvang als bij de Nationale ombudsman. Er zijn onderbouwde klachten nodig om de knelpunten voor het voetlicht te krijgen. Vanuit individuele klachten worden de structurele klachten duidelijk en die kunnen op tafel gelegd worden.
- ❖ Straatadvocaten in een centrumgemeente?
Geef de voorwaarden aan, maak helder wat het kost en uit welke bron het geld moet komen. Toon je meerwaarde aan en ga praten met gemeenten. De gemeente heeft immers van het ministerie een doeluitkering ontvangen in de vorm van de Wmo.
- ❖ 'Zorg op maat voor de cliënt' betekent dat geld de cliënt volgt en niet andersom.
- ❖ Het inloopcentrum is de enige plek waar je zonder indicatie of stempel terecht kunt. Het heeft een heel belangrijke functie, het is belangrijk om dat in de gemeenten bij politici lokaal onder de aandacht te brengen.
- ❖ Werk samen! Zoek elkaar op, dit geldt ook vooral voor instanties en instellingen en zoek de oplossingen, niet naar de problemen.

Actiepunten

- ❖ De Klankbordgroep MO/VO/VZ biedt aan een voortrekkersrol op zich te nemen om tot een concreet plan te komen samen met aanwezige partijen om de komst van straatadvocaten/vertrouwenpersonen te stimuleren.
- ❖ Het LPGGz wil een ondersteunende rol vervullen en meer samenhang verkrijgen in de cliëntenparticipatie met LVT, Platform, Klankbordgroep MO/VO/VZ, Como G4, cliëntenraden etc..Dit sluit ook aan bij de behoefte van VWS om niet te veel versnippering/ gesprekspartners te hebben.